

Van alle kinderen kan 5% gaan stotteren. Dat betekent dat er per klas gemiddeld één kind stottert of gestotterd heeft. Soms gaat het vanzelf over en soms niet.

Stotteren begint meestal tussen het tweede en zevende levensjaar. In deze periode is de taalontwikkeling in volle gang. Een kind in deze leeftijd is nog niet altijd in staat zijn gedachten om te zetten in woorden en zinnen. Wanneer het te gehaast of gespannen wil vertellen, struikelt het soms over zijn woorden. Dit is normaal tijdens de spraak- /taalontwikkeling. We noemen dit ontwikkelingsstotteren. Bij 80% van deze kinderen gaat dit stotteren spontaan over.

Wat kan een leerkracht doen?

- Neem de tijd om te luisteren. Zorg ervoor dat het kind volledig kan uitspreken.
- Reageer op wat het kind zegt en niet op hoe hij iets zegt
- Spreek zelf in een rustig tempo
- Adviezen als “zeg het nog eens”, “praat eens rustig” of “haal eerst eens adem” enz. zijn vaak goed bedoeld, maar helpen meestal niet blijvend. Een jong kind kan het gevoel krijgen dat het iets fout doet, hetgeen de spanning kan verhogen, waardoor het stotteren zelfs kan toenemen

In spannende periodes, zoals Sinterklaas of na een emotionele gebeurtenis kan ontwikkelingsstotteren soms ontstaan of toenemen.

Wanneer u twijfelt of wanneer het stotteren langer aanhoudt, kunt u contact opnemen met de preventief logopedist op uw school voor advies.

Meer informatie over ontwikkelingsstotteren is te vinden op www.stotteren.nl.

Heeft u nog vragen?

Voor vragen kunt u contact opnemen met de logopedist van de afdeling Jeugdgezondheidszorg via logopedie@ggddrenthe.nl.